

strup By. I de sidste 6 Aar har det jo ikke været muligt for disse Beboere at faae deres Tiende in natura afløst. Fra 1864 indtil den Kongerigste Lovgivnings Indførelse den 1ste April 1867 var der Intet at gjøre, thi de slesvigke Tiendecommissioner ophørte aldeles ved Krigen, og efter den Tid, nemlig fra 1ste April 1867, da vi kom ind under den Kongerigste Lovgivning, har der heller ikke været Noget at gjøre, eftersom der ikke eksisterede Tiendecommissioner i Kongeriget, som kunde befatte sig med Afløsning af disse Forhold. Det glæder mig endvidere, at der i Loven er fastsat en Tidsfrist, inden hvilken Afløsningen skal finde Sted. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at Tidsfristen havde været noget kortere. Jeg finder, at det er en temmelig lang Tid, der er sat, før den Sag kan blive ordnet, nemlig indtil Udgangen af 1873. Det forekommer mig dog ikke, at denne Sag kan være af saa syndelig stort Omfang. Men man kan jo dog see en Ende paa Sagen, og det er Noget, der tiltaler mig. Det er meget behageligt, at, naar man endelig faaer en Lov, der gaaer ud paa at ordne sliige abnorme Forhold, det da ikke varer altfor længe, før Loven bliver udført; men derimod er det ubehageligt, naar Tidsfristen for Forholdets Ordning er altfor langt udsat, eller naar de administrative Myndigheder lægge Hindringer i veien. Dette Sidste har været Tilfældet med Hensyn til en anden Lov for de indlemmede Districter, nemlig Loven om Smaaarebels Afløsning. Denne Lov udkom i Marts forrige Aar. Man skal da synes, at der var Tid nok til at faae denne Lov sat i Kraft før St. Hansdag, som var den Tid, da den væsentlige store Ydelse, nemlig af Smør og Ost, foresaldt. Men det har ikke været Tilfældet. Skjøndt Afløsningen forlangtes fra flere Steder, er det dog ikke skeet, thi Cultusministeren har ikke kunnet overkomme — ellers veed jeg ikke, hvorfor det ikke er skeet — at udnævne et Medlem, som paa dets Begne kunde tiltræde denne Commission. Endelig blev et saadant Medlem udnævnt, men først efter St. Hansdag, og Beboerne maatte altsaa endnu i afvigte Aar levere den forhadte Ydelse af Smør og Ost. Factum er, at Loven endnu ikke er

kommen til at virke. Det Første, der møder mig ved denne Lov, er den Forandring, som Titelen er undergaaet, og som i Righed dermed er foretagen paa flere andre Steder i Loven. Jeg anseer det for meget rigtigt, at denne Forandring er foretagen i Landstinget, thi det vilde jo være i høieste Grad urigtigt, naar disse Beboere i det slesvigke Fastlandsdistricter, der altid have hørt til Kongeriget og som følge af deres Forbindelse med slesvigke Sogne ikke have kunnet faae Tienden afløst hverken af den ene eller den anden Tiendecommission, ikke nu skalde kunne komme med under Afløsningen. Men det stiller sig ikke aldeles klart for mig, om Titelen er betegnende nok for en lille Enclave, for en By, der hedder Bastrup. Den hørte tidligere til Skodborg Sogn i Haderslev Amt i verdslig Henseende, men i geistlig Henseende under Bamdrup Kirke. For Tiden veed imidlertid Ingen, hvor den hører hen, om til Ribe eller til Veile Amt. Jeg skrev i den Anledning til en paalidelig Mand i Bastrup og forespurgte, om han ikke kunde sige mig, hvor Bastrup egentlig hørte hen, men denne Mand vidste det ikke, og han henvendte sig derfor til Sognefogden, thi — paa Grund af det særegne Forhold er der en Sognefoged i denne By, skjøndt den ellers hører til Bamdrup Sogn — men han var heller ikke paa det Reue dermed. Min Hjemmelsmand henvendte sig da til Herredsfogden, og saa fik han endelig at vide, at Bastrup By med Hensyn til Justits- og Politivæsen hører under Andst Herred i Ribe Amt, men derimod i alle andre Sager, civile Processager, Arvesager, Skattesager o. s. v. under Nørre Tyrstrup Herred og Veile Amt. Hvad iøvrigt Lovforslaget angaaer, har jeg foreløbig kun Indvending at gjøre mod § 6. Jeg er fuldstændig enig i den Indstilling, der kom fra det samlede Udvalg i Landstinget, om at Grundlaget for Afløsningen forandres, saa at det bliver Gjennemsnitsbeløbet af Tiendeydelsen i 10 Aar, der bliver lagt til Grund for Afgjørelsen. Men naar Tienden afløses efter dette Lovforslag, bliver det jo en anden Maalestof at gaae efter; det bliver jo et Skjøn af Tiendecommissionen, hvor megen Tiende der kan ydes af disse Forder paa den Tid, Tiende